

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közlemé-
s kiadóhivatal
mérésékelt árjegyzék szerint számít fel.

Érő vetések.

Alig két hete, hogy e címen élesen mutattunk rá arra, miként kezdi a tévtanoknak a demagógia által megszerezte elhíntett magja — a községekben a maga gyümölcseit megteremni, feldúlván erőszakos kézzel azok belbékéjét — miként azt a tápéi és algyői eset igazolja —; és ime, ma meg Szentesen, Szentes város képviselőtestülete közgyűlésén látjuk kiütközni a demagógia minden köztekintélyt leromboló átkos erejét és látjuk annak olyan megnyilatkozását, mely — amíg egyfelől pirba borítja a város minden jobb érzésű fiának arcát a méltán érzett szegény fölött, másfelől mélyen elszomorít, hogy ne mondjuk, kétségbeejtő, ha komolyan elgondoljuk: hová fogunk a lejtőn eljutni? az erkölcsi romlás milyen forgatagába sodor bennünket a demagóg áramlat?

Valóban, arcpirító még elmondani is, hogy Szentesen, ahol nagyhangon hirdetik a városi asszág felé való törekvést, ahol a törekvésnek lukszos keramitút építésével, főgimnázium létesítésével, artzi kút díszes felszerelésével, polgári leányiskola 4 osztályúvá fejlesztésével, sőt legujabban az utcák éjjeli villamos világításának behozatalával igyekez-

nek külső kifejezést és belső tartalmat adni; ahol a nem oly régmúltban még arra is hoztak közgyűlési határozatot, hogy a város a rendezett tanácstól a törvényhatósági joguságra igyekezék mielőbb áttérni, hogy — mondjuk — Szentes városában, e város képviselői, tehát annak olyan testülete, mely az *értelmiségnek is a krémjét* kellene hogy felőlelje, a közgyűlésükön úgy beszélnek a köz tisztviselőkről, vagy azok számának szaporításáról és kvalifikációjukról, akárha ujesztendei cselédfogadást peraktálnának a malom alatt vagy a piaci köpködőben; mélyen lealázó, a nyilvánosság előtt — hirlapirói kötelességünkhöz képest — beszámoló azzal, hogy Szentes város képviselőtestületében csak egyetlen olyan ember is ül, aki a város egy magasrangú köztisztviselőjét oly durva módon sértheti meg a közgyűlés előtt, mint legutóbb történt és megteheti ezt a nélkül, hogy akár a zöld asztalnál ülő ügyész, akár pedig csak egy is a képviselőtársai közül felemelkednék, a széksértés indítványát felvetni és az illetőt vagy durva szavai visszavonására kényszeríteni, vagy azokért érdeme szerint — a törvény szigorával — bűnhödtetni.

A demagóg tanokkal elhíntet gonosz mag érő vetése ez is. A kabát, az úgynevezett úri rend megvetése, semmibe se vévése a földmives részéről; porba omlása, letiprása minden köztekintélynek, elmaradhatatlan következése a demagóg sajtó soha nem szünő izgatásainak a neki nem tetsző hatóságok ellen, melyek felkorbácsolják a szenvedélyeket, idegessé, türelmetlenné teszik az embereket egymással szemben és amelyek végeredményükben mindenkor olyan botrányokra vezetnek, mik miatt nem csupán a botrányhősök, de a város, mint erkölcsi közület minden tisztességes, hű fia is kénytelen mélyen pirulni, aki valamit ad városa jó hírnevére, értelmi fejlettségére.

Miről volt szó Szentes város legutóbbi közgyűlésén, melyről alább referálunk?

Arról, hogy a képviselőtestület — egy korábban hozott közgyűlésén, elvben elhatározta a rendőrségi és mérnöki tisztség szaporítását, amazzt egy új alkaptányi, emezt egy mérnöki állással.

Az elvi határozat, — mert mi különös előszeretettel lovagolunk ilyeneken a közügyeink intézésében — a gazdasági szakosztály, majd a városi tanács elé került és a kettőnek együttes bölcsesége kisütötte, hogy:

TÁRSA.

Milyen áron!

Conway Hugh elbeszélése.

(Folytatás és vége.)

6

És a te sorsod, Gertrud, bár Gordon Geraldot, az én hibámból, épp akkor ragadtak el tőled a hullámok, mikor boldogságod már-már tetőpontját érte — a te sorsod mégis kevésbé volt szánandó, mint az enyém!

Mikor az özvegy idáig jutott az olvasásban, eldobta magától a füzetkét és hangos sikollyal temette arcát két kezébe.

— Oh, miért mondta el nekem mindezeket? Miért nem vitte magával a titkát a sirba? Miért kellett mindezt megtudnom? Hála neked isten, hogy gyermekeink nincsenek, akiknek arcáról kellene most leolvasnom: atyánk gyilkos volt!

Gyötrő fájdalommal, gyűlölettel a szívében ült az egész hosszú éjén át a kandalló kihamvadó tüze mellett és mindig maga előtt látta Gordon képét, ahogy a kapzsi hullámok mind közelebb-közelebb csapódnak hozzá és ő összezúzott, törött tagjaival hasztalan küzdött ellenük az életéért, míg az oly remegve várt segítség megerkezhet.

Arcvonásai megkövültek, hidegen me-

revek voltak és ha férje fent az égben most remélt tőle bocsánatot, — érezte, hogy nem adhatná azt meg neki.

Alig is volt képes az imént olvasott történetnek hitelt adni; olykor úgy rémlett neki, hogy férje, izgatott képelődő tehetőségében bizonyosan túlozta a történeteket. De aztán ismét eléje tűnt mindenkor komoly, bánatos arca, mely mind elkeseredettebb, mogorvább lón, minél vidámabbak voltak mások és ebben büntudatát ismerte fel.

És mégis, hosszú évekre menő együttélésük alatt gondolatban és tettekben mindig milyen jó, nemes volt e férfiú és menyinyire szerette őt! És most, hogy gyötrő titkát megismerte, saját keserű fájdalma mellett is képes volt megérteni e férfúnak, férjének élete mennyire telve volt nem csupán az önvád mardosásával, de megbánással, kínos vezekléssel is; és keblében e gondolatra elült, elcsendesült a vihar.

Virasztástól és sirástól teljesen kimerülve, szenderedett el.

Aludt és almodott; mindkettőt maga előtt látta állani, Geraldot, ifjú szép, komoly és egyetlen szerelmét és a férjét. De ez sem volt a bánatos komoly, idő előtt megvénhedett férfi, amilyenül az utolsó években ismerte, hanem üde, ifjú és csinos, amilyennek

ama téli reggelen látta, mikor Geraldal lóháton jött hozzá látogatába. A szomorúságnak egy csilláma sem volt tekintetében; Gerald karja átfonta a vállát.

— Én édes szerelmem; csendült a fölébe Gerald behízelgően lágy hangja, lásd, én megbocsátottam neki! Nem bocsáthatsz e hát meg neki te is?

És ahogy kísérletet tón, hogy álmában megfelel e kérdésre, felébredt.

Még álmának behatása alatt emelkedett fel ültéből, szétépte a teleirt lapokat, férje gyászos hagyományát apró darabokra és a már-már kihamvadó parázsra dobta, melytől csakhamar lángra lobbanva, elemésződtek.

A legutolsó levélke elégséig ott állt a kandallónál; aztán kiment, hogy saját szobáját keresse fel.

Ahogy ezenközben ama terem ajtajánál haladt el, melyben férje holtteste feküdt a ravatalon, belépett a terembe, hosszasan, gondolatokba merülve állt meg a ravatal mellett és rétekintett férjének most oly nyugodt, békés arcára.

Aztán letérdelt a ravatalnál, megcsókolta férjét és kezeit imára kulcsolva, suttagó:

— Igen, megbocsátok neked, amiként remélem, hogy nekem is megbocsátanak!

javasolni fogják egy jogvégzett alkaptányak évi 600 frt és egy okleveles mérnöknek évi 1000 frt fizetéssel való alkalmazását, ehez természetesen, a statutumok módosítását.

Többször megirtuk: milyen képzelenség ez a javaslat, milyen monstruózus az idea, hogy manap jogvégzett embert akarjunk kapni bármi tisztí állásra is 600 frt és okleveles mérnököt 1000 frt évi fizetésre.

De hát — a bölcsék így határoznak és ilyen formában került a javaslat Szentes város képviselői közgyűlése elé.

Es mi történik a javaslatok tárgyalása során?

A képviselő testületnek demagóg tanokkal szaturált többségén sorban rendre emelkednek fel: Pásztor János, Bálint József, Józsa György stb, hogy nekik nem kell se új alkaptány, se új mérnök, hogy a mérnök mondjon le hanem képes a feladatának megfelelni, sőt a legutóbb nevezett a legbrutálisabb durvasággal förmed rá a főkapitányra, mondván, hogy talán bizony még új alkaptányt fogadjunk mellé és a főkapitányt csak azért tartssuk, hogy aláírtak neknek?

Es vajon a polgármester utasítja rendre Józsa György uram ő kegyelmét? vagy hogy az ügyész áll fel, a durva, sértő támadás visszavonását követelni, mely egyik tisztviselőtársán esett?

Dehogy is! Polgármester, ügyész, de mindenik köztisztviselője a városnak urambátyámék kegyét keresi inkább, mert a hivatalban maradásukat azok tartják a marokban. Es mit fájjon azért a polgármester vagy az ügyész feje, akármilyen bántalom esik is nyílt közgyűlésen egy magasabb rangú tisztviselőtársukon és mért törődjenek ezzel a képviselőtestület intelligens, értelmese, kabátos tagjai? az a néhány úri rendhez tartozó, aki — demagóg vezéréként — annak a többségnek az élére állt?

Hanem felemelkedik Udvardi Sándor és órójja meg Józsa uramat az általa használt durva kifejezésekért.

Bizony szép tőle, hogy megcselekedte.

És érik a vetés, érik egyre.

Annak a magját, amely most burjánzott fel a Szentes városi képviselő közgyűlésén, még 1890-ben hintette el a demagógia, a városi szabályrendelet újraalkotásakor.

Mennyit küzdöttünk akkor az egyes jelentősebb tisztí állásoknak bizonyos jellemi képzettséghez való kötés mellett.

De hát — Sima Ferenc volt akkor a leghévesebb szószója annak, hogy Szentesen nem kell tisztviselői kvalifikáció, sőt kijelentette még azt is, hogy — ha ő a számvevői állások fölött folyt vitánál jelen

lett volna a közgyűlésen, még az ezek kvalifikációjára vonatkozó intézkedést is kizszorította volna az új statutumból.

Es a mérnöki tisztségnek az új statutumba való beillesztésekor vajon — velünk szemben — nem-e Sima Ferenc és a lapja folytattak ádáz harcot a mellett, hogy nem kell Szentesen még segédmérnök sem, elég egy mérnök.

Később, röviddel ezután, hogy valakinek szánták az új mérnöki állást, igaz, hogy előhozakodtak erre való indítványukkal s — ha jól tudjuk — akkor is 1000 frt évi fizetést gondoltak adni egy okleveles mérnöknek. De bizony ez akkor is a tervnél maradt, nem lett belőle semmi, amint-hogy ez úton most sem lesz belőle semmi.

Mert a tévtenok magját elhinti, a földműves osztályt a tudás, tanultság, kabát ellen izgatni olyan könnyű dolog ugyan, akárha eldobni egy követ.

De ki mondja meg, hogy az eldobott kő hol áll meg és kit vagy mit talál?

Városi közgyűlés.

(január 29-én.)

Kicsiny tárgysorozat: csekély érdeklődés; semmi választás: semmi izgalom.

Rendszerint ez a fokmérője a mi városi közgyűléseinknek és ez alól a január 29-iki ülése csak annyiban képezett kivételt, amennyiben választás nem esett ugyan a keretében, de a helyett annál több kemény, kíméletlen szó, két új állás rendszerezése kérdésének kapcsán.

A közgyűlés e pontjának tárgyalásával külön cikkben foglalkozunk, de itt is szükségesnek tartjuk rámutatni arra: mekkora veszedelem van a demagóg tévtenokban, amelyek a népfenséget fölibe helyezik a képzettségnek, műveltségnek, fölibe mindenek, mint a közélet leghatalmasabb pócióját.

Na bizony a népfenség, vagy inkább a fenéges nép hamar a nyakára ül — elbizottságában — a demagóg vezéreinek. Csak lovat kell alája adni: letiporja az hamar az értelmiséget, a kabátot, le még a saját demagóg vezéréit is abban a pillanatban, hogy a hatalma tudatára ébred, amelyet megfélemezni önmaga nem tud, más meg nem képes.

A szabadság szép és magasztos dolog, de ott ólalkodik a tözsomszédságában a szabadság, fenéges testvérétől csak egy keskeny meszge által elválasztva és bizony-bizony a demagógia által alája adott vesszőparipakon hamarosan rugtat az óh népezen a keskeny meszgen.

Bizonyosság erre a most volt városi közgyűlés egy-két elszomorító jelene, amely közgyűlés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Elnök: Burián Lajos polgármester megnyitja a közgyűlést és mert — a legnagyobb meglepetésére — ezúttal sem az italdó-bérlete, sem Sulcz László dolgában interpellációval nem zaklatják, áttérnek a tárgysorozat 1-ső pontjára, azaz hogy áttérnének, ha t. i. a városatyák akkora érdeklődést mutatnának a város vagyoni dolgai

iránt, hogy a törvény által kívánt határozatképes számban jelenjenek meg.

Igy — mert határozatképes számmal nincsenek jelen — a téglalepéhez vásárolt föld adásvételi szerződésének a tárgyalása lekerül ezúttal a napirendről.

A tárgysorozat 2-ik és 3-ik pontjával aztán hamarosan végeztek.

A Bíró Sándor-féle árvtári tartozásnak leírását jóváhagyó miniszteri rendeletet tudomásul vették; Klapka György 1848—49-iki szabadságos tábornok emlékszozárá pedig 50 frtot szavaztak meg.

De már a következő tárgynál, melyben Dósa Molnár Imre anyagi segélyt kér a várostól, ki-ki ütökztek a következő vihar előjelei.

Pásztor János ugyanis azt indítványozta, hogy Dósa it a Dósa-álapítványból segélyezzék, mint az álapítványtevő családjából valót. A főszámvévo, a polgármester egyenes felhívása folytán, kijelentette, hogy ez nem lehetséges, miután annak az álapítványnak más célja és rendeltetése van.

Szeder János ennek folytán új indítvánnyal állt elő, hogy t. i. addig is, amíg a szegények menedékházát felszerelnek, rendeltetésének átadnak és abban Dósa Molnár Imre is elhelyezhető leend, szavazzanak meg neki ezúttal 5 frt haviségélyt.

Es ugyan megszavazták talán?

Dehogy is! Szentes város képviselői, akik vakon, egyszerű felolvasásra szavazznak meg egy a városra rendkívül terhes, 30, esetleg 50 évre szóló szerződést a város utcáinak villámos világítása tárgyában; ezek a képviselők, akik ezzel a város évi terhet — a nélkül, hogy a dologhoz értenének — egyszerűen 3000 frttal rugtadják fölibbe; ezek a képviselők, a kiknek de hogy tűnik fel, ha befenntesek haszontalan kiküldetéseknben fecsérelnek el a közpénzeket és lépik túl ezrekkel a költségelőirányzatot, ezek most vitának eredtek a fölött: vajon megadjanak-e egy hozzájuk segélyért folyamodó elesett polgártársunknak, a szegény menedékház felszereléséig — ha vi 5 frt segélyt vagy ne? és szerencsésen le is szavazták 2 szótöbbséggel az erre szóló indítványt, elutasítván egy segítségre szoruló nyomorgót a kérelmével.

Ez a vita, ez a szökkéblőség volt bevezetője a következő tárgynak: hogy a városnál egy rendőrkapitányi és új mérnöki állás szerveztessék.

Az erre szóló tanács indítvány hangsúlyozza, hogy a megválasztandó rendőrkapitánytól a jogvégzettség, a mérnökötől mérnöki oklevél kvalifikációja kivántassék és az előbbinek évi fizetése 600 frt, az utóbbé 1000 frt legyen.

Az indítvány rendkívül heves vitát idézett fel. Bálint József kijelenteni, hogy neki se új alkaptány, se új mérnök nem kell. Ha a mérnök nem képes már elvégezni a dolgot: mondjon le, majd választanak olyant, aki mindent elvégzek.

Pásztor János se tartja jónak a tisztviselő létszámának folytonos emelését; mindenesetre azonban beéri egy segédmérnökkel.

Józsa György uram megéppenséggel durvánront neki a főkapitánynak, hogy talán bizony azért szervezzék az új alkaptányi állást, hogy aztán a főkapitányt csupán a neve aláírkalgatásáért fizessek?

Hát persze, hogy ilyetén felszólalások mellett elvesztett Szeder János intó szava, aki helyesen mutatott rá arra, hogy a mai korban, amikor ügyes mérnöki rajzolók 3—4 söt 5 frt napdíjat is kapnak, okleveles mérnököt nem kapunk 1000 frt évi fizetésre, de jogvégzett embert se 600 frtra; hiába magyarázta Aradi Kálmán is, hogy ő az új alkaptány kvalifikációjánál arra fektetne fösúlyt, hogy az majdan a rendőrséget kiképezni legyen képes, mert a mai rendőrségünk minden egyéb, csak éppen rendőr nem; — mindez kárbavesztett erőlködés volt, mert annyit még csak elértek, hogy a többség az új állások szervezésének elhatározá

vasba belemel, de aztán csakis a tanácsi javaslat alapján cselekedte ezt, amivel körülbelül eldőlt az is, hogy az új állásokra meghirdetendő pályázat eredményében vagy meddő, vagy olyan leend, amiben nem igen lesz közhízen.

A tárgysorozat többi pontján aztán a magukat kitombolt szenvedélyek átnyargaltak hamar.

Tudomásul vették a kórházi jégverem falainak kiteglázásáról szóló jelentést; az úti bizottsága bevalasztották Kálmán Mihályt és Szeder Jánost; Nyíry Gyula tanácsnoknak valami csudalatos szabadságot adtak meg, mely mellett a hivatalos teendőit ellátni köteles s végül elfogadva Damjanovics Sándor adópenztári tiszt lemondását, állására Farkas Mihályt helyettesítették, s ezzel a gyűlés véget ért.

Ujdonságok.

Szentes, 1894. február 1.

— **A bíráló bizottságból.** Csongrádvármegye bíráló bizottsága, a f. évi január hó 30-án tartott ülésében, áttette a belügyminiszternek Korpás Pál szegvári plebános viriliss jogának igazolása kérdésében hozott határozatát az igazoló választmányhoz; továbbá felvette Schlesinger Károly drt a vármegye 1894. évi virilisei névjegyzékébe, végül véglegesen igazolta az 1893-ik év november 20-án választott új megyebizottsági tagokat és ezzel véglegesen megállapította a választott új megyebizottsági tagok névjegyzékét. A bizottság ülésén, a fősöpán helyetteseként Csató Zsigmond dr. alispán elnökölt.

— **A legújabb féléhivatalos.** Hogy a szentesi Lapot politikai: minden ember tudhassa, aki fáradástól vesz magának a lap homlokára nyomtatott címet elolvadni; de hogy legújabbban az igazságsügyi és belügyi miniszterek féléhivatalosa is a szentesi Lapot, ezt bizonyára keveseknek adatott még eddig tudniuk. Mert igaz ugyan, hogy olykor-olykor jelenetnek meg a nevezett újságban olyan izü közlemények, amelyek a nagyközönséggel úgy a sorok közt sejtetik, mintha a lap szerkesztőjét az ország belügyminiszteréhez valami bensős, meleg barátság kötelei ki fűznék, amelyek révén a szerkesztő úr Csongrádvármegye sorsára döntő befolyást is képes volna gyakorolni; — azonban mindezt ködös homályba van mindög burkolva és nem lépi túl soha a sejtelmesség határát. A lap f. évi 11-ik száma ennél már előbbre megy egy lépsélen. A szentesi közjegyzőség címe újdonsága ugyanis éppen ugyan szerkesztő, akárha a Budapestre «Correspondenz», vagy az «Országgyűlési értesítő» féléhivatalos könyvmásán jelent volna meg, rettenetes nagyképűséggel mondva el, hogy Csató Zsigmond alispánnak van legtöbb kilátása a szentesi közjegyzőségre való kinevezésre, még pedig azért, mert ezt a kineveztetést az aszempont támogatja, hogy a nevezetnek az alispánságból távozásával a vármegye vezetéseben nem csupán személy, hanem rendszerváltozás is várható; ami — fontoskodóknál tovább az újdonsült féléhivatalos — annál inkább akút kérdés, mivel valószínű, hogy a fősöpán általás betöltésében is rövid idő alatt személyvátozás következike. — No hát nem erősen féléhivatalos szaggal bírma ez a közlemény, ha hogy nem a szentesi Lapban jelent volna meg, amelyetől komoly ember nem veszi egyben: üres nagyképűsködésné. Mert az tény ma már, hogy Csató Zsigmond dr. alispán pályázott a szentesi közjegyzőségre; az is a valószínűség határai közt van, hogy ki fogják őt ez állásra nevezni. De ami aztán az alispánságtól esetleg való elválásával egybekombinációba hozhatnak, hát ezekre nézve csak

egy kicsinyke kis megjegyzésünk van; nevezetesen: hogy nem odafent döl el, milyen személyvátozást vagy rendszerváltozást hozzon Csongrádmegyére az esetleges alispánvátozás, hanem elődönti azt itt lent a törvényhatósági bizottságtól többesége. S ennél többet aztán akár ne is mondjunk.

— **Megnyíló kisededőv.** A helybeli jótékony nőegylet által fenntartott kisededőv, az egy hónapos téli szünet után, ma nyílik meg ismét a gyermekeknek; miért is ez úton hívja fel az egyelet óvodai bizottsága a születeket, hogy a kicsinyeket most már a dedőba küldjék.

— **Halálozások.** Gyásza van a vármegyének. A székház cintézője ormán, szárnyaszegett madárként, busan csüng alá a köd-páras levegőben, az árbocra felvont gyászlobogó. Egyik szorgalmas, derék, általános szeretetnek örvendő tisztviselőjét vesztette el a vármegye Horváth János alszámvevőben, aki a f. évi január 31-én éjjel hunyt el, hosszas szenvedés után, életének 34-ik évében. Elhalalozásáról a megyei tisztikar is adott ki gyászjelentést, a mélyen lesújtott özvegy pedig a következő gyászjelentést adja ki:

«Özv. Horváth Jánosné Kristó N. Eszter úgy a maga, valamint az alólírott rokonok nevében megtört szívvel jelenti a feledhetetlen jó férj, testvér, vő és sógornak: Horváth János csongrádvármegyei számvevőnek, hosszas szenvedés után, életének 34-ik boldog házasságának 7-ik évében, a f. évi január hó 31-én, éjjeli 1 és fél óraker történt gyászos elhunytat. A boldogultnak hült tetemei a f. évi február hó 2-án, del előtt 10 óraker fognak, az ev. ref. egyház szertartása szerint, kurcaparti házatól, az ev. ref. középmetében örök nyugalomra tétetni. Aldás és béke lengjen porai felett!»

A f. évi január hó 27-én este hunyt el Blaschik Ferenc m. kir. államvasúti pályafelügyelő a szentesi állomáson, életének 56-ik évében. Halálát özvegyen és két leánykáján kívül nagyszámú rokonság gyászolja. Temetése január 30-án delután 3 óraker volt a gyászhatól, nagyszámú rokonok és jobáratok részvételvel.

— **Növekedő nyugdíj-alap.** A vármegyei pénztárnál letétként mintegy 400—500 frt volt elhelyezve, amelyre nézve a törvényhatósági bizottság legutóbbi közgyűlése olyként határozott, hogy ez az összeg a megyei tisztinyugdíj-alaphoz csatoltassék. A megyegyűlés határozata felterjesztvén a belügyminiszterhez, annak jóváhagyó határozata a napokban érkezett le a vármegyéhez, minek folytán most már a jelzett összeg a tisztinyugdíjalapot fogja növelni.

— **Presbitériumi gyűlés.** A helybeli evangélikus egyház presbitériuma az összehívandó évi rendes közgyűlés előkészítése végett, a múlt hétfőn rendkívüli ülést tartott. A százados jubileum lefolyásáról szóló elnöki jelentést örömdetes tudomásul vette az egyháztanács. A kaszinó egylet elnöksége k, melynek szivességéből a jubilaris lakoma a testület termében folyt le, jegyzőkönyvileg hálás köszönetet nyilvánított. Örömdetes tudomásul szolgált az a bejelentés is, mely szerint a jubileum alkalmából Antal József presbiter, nem különben Sulcz Endre hmvásárhelyi főgymm. tanár — az egyház halás fia — a templomalap gyarapítására 100—100 forintot írtak alá. A zsinati rendelkezések alapján Saling Géza úgy is mint tanító, úgy is mint jegyző, az egyház-tanács hivatal szerinti tagjának jelentetett ki. A gondnokjelölés titkos szavazással jévtetven meg, Holik Lajos, Sulcz Lajos és Kolpaszky Lajos egyháztanács-tagok hozatnak a közgyűlésnek ajánlatba. A restaurláló évi közgyűlés napjál február 11-e tüzeztett ki.

— **Megintett belügyminiszter.** A tápiribilló kudarcán s hogy lázító cikkeiért a kir. ügyészség sajtópert indit a lapja szerkesztősége ellen, sehogy se képes inegyugodni Sima

Ferenc. Az volt a terve, hogy megelőzi a sajtópert egy kis országos heccel, országgyűlési interpelláció tárgyává téve a tápiribilló legújabb stiklit, miként ő nevezi. Ezt a tervét illendően reklámozta is úgy a saját lapjában mint a fővárosi ellenzéki sajtóban és ki volt hirdetve, hogy: no most, szombaton Sima Ferenc megtartja az interpellációs heccet az országgyűlésen, bengáliai túzfény vagy villámos istennyilak fényes világitása mellett. De aztán gondolt egyet Sima Ferenc és — elhalasztotta az interpellációját; mert hát a belügyminiszter azért még meg is talál haragudni és — minden baráti jóindulatot félretelve, vissza vég az interpellálóra. A helyett hát, hogy interpellálna, Sima Ferenc megírja az interpelláció elhalasztását, egyúttal azonban gyöngéd intést adva a belügyminiszternek, hogy — de bizony interpellálni fog, ha a kegyelmes úr addig a vizsgálatot el nem rendeli Cicatrici ellen.

— **Kik pályáztak?** Tegnap este járt le a városnál üresedésben levő birtoknyilvántartói, ügyészségédi és egy irnoki állásra meghirdetett pályázat határideje, amikorkorra is a következő pályázati kérvények érkeztek be az alispáni hivatalhoz: a birtoknyilvántartói állásra pályáztak: Nagy József közpénztáros, Schleier István számtiszt, ifj. Szántó János kiadó, Juhász Imre, Kosztócsk Jenő megyei irnok, Vörös J. Ede járásbírósi iktató, Szakall Mihály és ifj. Józsi Sándor számtiszt; az ügyészségédi állásra pályáztott Sinóros Szabó Sándor; az irnoki állásra pályáztak: ifj. Sánta János, Balogh Antal, Ehrlich Ferenc, ifj. Csákok Lajos, Halász Szabó Imre, Földvári Nagy Imre, Szathmári Soma, Seres Lajos és ifj. Konecz Gábor. Az aratás hát részben elég busásan ütött ki, — de milyen lesz a választás eredménye?

— **Bünygi végtárgyalás.** Ma volna a szegedi kir. törvényszék előtt a Barth a Kálmán dr. kontra Sima Ferenc és társai bünyfenítő ügyben, az immáron 3-ad vagy 4-ed izben kitüzött végtárgyalás, mely iránt azonban Szentesen erősen kételkednek számosan, hogy az bizony ezúttal sem lesz megtertható azon az egyszerű okon, mert — Sima Ferenczen ismét erőt vesz valamikisalkalmi beleység. Támogatja ezt a kétségeskedést az a körülmény, hogy a nevezett jádott már a megyei bíráló választmány január 30-iki ülésén, tehát 2 nappal a végtárgyalás előtt feltünően panaszoizta, hogy nem igen érzi magát jól, mintha láza volna. Rávarunk: mi lesz!

— **Neptanítók örmö.** A helybeli nagy és népmes református egyház elemi népiskoláin alkalmazott tanítók együttes kérvényt adtak be az egyház presbitériumához, fizetésük fellemesse tárgyában. A presbitérium a múlt vasárnapon tartott ülésében tárgyalta ezt a kérvényt és méltányolván derék tanítóik kérelmét, elvben ki is mondotta annak teljesítését, egy bizottságot küldve ki az iránt való javaslatétele: mily arányban emeltessenek a fizetések és mióból nyerjen az egyház ez uj terhe fődözet?

— **Ezüst-menyegző.** Szép családi ünneppé folyt le a múlt hó 28-án Gunszt Lipót polgártusunk hazánál. E napon volt huszonötödik évfordulója nevezett polgártusunk házasságának, mely alkalmából gyermekei és rokonai ezüst-menyegző rendezésével lepték meg a szép kort együtt élt házaspárt. Gyermekeik ugyanis egy, a saját arcképpükkel díszített ezüstkoszorúval kedveskedtek a derék szüléknek.

— **Eljegyzés.** Richte mann Samu helybeli izr. tanító, január hó 27-én tartotta eljegyzését Gyöngyösön Szóbla Anna kiaszonnyal, Szóbla Sámuel ottani kereskedő kedves leányával.

Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) **selyemyára Zürichben, privát-megrendelő lakására** közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemzeteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig póstábr- és vámmentesen, sima, csikos, kokcázott és mintázottak, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták póstaforudulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (1)

Irodalom.

A »Vasárapi Ujság« január 28-iki száma 15 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: »Egy amerikai költő.« (Walt Whitman arcképével) — »Órvény felett.« Hódosi Lajos költeménye. — »A nagy ellenség.« Elbeszélés. Irtó Jókai a Mór — »Ferenc Ferdinánd főherceg földközeli útazásából.« (Képpel.) — »Himlő-oltás Páris utcáin.« (Képpel.) — »Az idő mérése az ó-korban. Palasovszky Ödöntől. — »Páva a varjuval.« Elbeszélés. Irtó Mikszáth Kálmán. (Kinnach László rajzaival.) — »Egy régi ezermester.« (Kempelen sakkjátzó gépének rajzaival.) — »A művészek Jókainak. Vágó, Zala, Bruck, Kacziány, Nagy Lázár rajzaival.) — »A katolikus nagygyűlés.« (Kinnach László rajzaival.) »A 39-ik számú Dom Miguel ezred zenekarának hangverseny-programja 1849-ből.« (Rajzjal.) — Irodalom és művészet. »Közintézetek és egyletek.« Sakkjáték. Képtalányok stb. rendes rovatok.

A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Ujdonságok-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.)

Vidéki levelezés.

Dorosma, 1894 jan. 29.

A kis-kun-dorosmai önkéntes tűzoltó-egyesület f. évi január hó 28-án tartotta meg első tisztújító közgyűlését, melyen elnöknek dr. Nagy Miklós községi orvos, titkárnak Fülöp József választották meg.

A titkári éves jelentésből kiemeljük a következőket:

»Tűzoltó-egyesület községünkben egészen

1893 évig nem létezett. Mindenki érezte ugyan ennek hiányát, mindenki óhajtotta megalakulását, de a viszonyok mostohasága, különösen községünk szenvtelensége, közönyössége miatt nem mert senki az alakítás akadályait megküzdni s egy kevés sikerrel biztató kísérletet kockáztatni.

Az 1882 évben tettek ugyan kísérletet egy önkéntes tűzoltó-egylet megalakítására, de ez nem állt fent sokáig. Nehány gyakorlatot tartott ugyan, de mert buzgó törekvő vezér nem került az egylet élére és mert kellő anyagi eszközök is hiányoztak, mihez még a közönség bizalmatlansága is járult, az egylet rövid fennállás után megszűnt.

Az 1888. évben jelent meg egy belügyminiszteri rendelet 53,808 II. sz. a mely elrendeeli, hogy minden községben, ha önkéntes tűzoltó egylet megalakítására nem sikerült, a község 20—40 éves férfi lakói sorából községi köteles tűzoltóság szervezendő s életbe léptetendő.

Ezen rendelet megjelenése óta csak 1893 évben történtek lépések nálunk egy önkéntes tűzoltó-egyesület megalakítása; a község képviselőtestülete ugyanis, ezen év július hó 13-án tartott ülésében (185 sz. hat.) egy bizottságot küldött ki, mely állott: Czékus Andor bíró elnöklete alatt Nagy Miklós dr., Zádory Mátyás, Jerny Zoltán, ifj. Eszes Mátyás, ifj. Czékus Ferenc képviselőkből, oly útatással, hogy egy önkéntes tűzoltó-egyesület szervezése, ennek nem sikerülte esetén pedig községi köteles tűzoltóság létesítése érdekében a szükséges előmunkálatokat megtegyék. Kimondta egyáltal a közgyűlés, hogy az önkéntes tűzoltóság létesülése esetében, az ennek teljes felsejtelésével járó költségeket a község közpénztára viselendő.

A kiküldött bizottság a tagül jelentésüket 1893 év július 22-én egy önkéntes tűzoltó-egyesület megalakítására összehívta. Megjelentek erre a gyűlésre 32-en, legnagyobb az iparosok és hivatalnokok köréből akik dr. Nagy Miklós községi orvos ideiglenes elnök felhívására egyhangulag, lelkesedéssel kimondták az egylet megalakítását. Ezután megkezdődtek a taggyűlések; dr. Nagy Miklós és Fülöp József úgyszólván házról-házra jártak, bekopogtattak minden ajtón, hol ezen usztán közérdeklő és emberies ügynek barátokat vélték találhatni.

E fáradozás eredménye lett, hogy a szept. hó 3-án tartott közgyűlésen már 26 pártoló és 35 működő tagja volt az egyesületnek. Azóta pedig van már két alapító tag is, az »Első magyar Általános« és az »Adria« biztosító társulatok. — Főképpen pedig a község áldozatkész-sége az, ami biztosítja az egylet létezését. Ugyanis a község beszerzett, a meglévő három régi feckendőhöz egy újat, a működő tagokan eszközöket s ruházatot. Ezen kívül egy kiérdemült tűzoltóval gyakoroltatja be a tagokat.

A biztosító-társulatok közül segélyezték egyletünket, az »Első Magyar Általános« és »Adria« 25—25 frt. alapító tagsági díjjal, »Magyar francia« 10 firttal, »Fonciere« 15 firttal.

A mi egyesületünknek jövőjét illeti, igaz ugyan, hogy még mindig emeltnetnek kétségek a kicsinyhitűek részéről egyletünk életképessége, fenmaradása iránt; ez azonban ne lohassa a mi legjobb igyekezetünket, hanem rendíthetlen kitartással és ernyedetlen szorgalommal működ-jünk tovább egyletünk fentartása, a közjó és a közbiztonság érdekében.

Igaz, hogy a pártolótagok és biztosító társulatok által nyújtott segély egyesületünk fennállását nem biztosítaná, mert ez még mind nagyon csekély összeg; de községünk már is szép áldozatot hozott, ugyanis 2000 frotot vett fel 1894. évi költségvetésébe tűzoltószerek és eszközök beszerzésére.

Ha községünk áldozatkésztsége mellé sorakozni fognak tekintélyesebb s jobb érzelmű polgártársaink adakozásukkal, híhetjük és remélhetjük, hogy egyletünk fennállása biztosíva lesz.

Ennyit az évi jelentésből. Csak azt tesszük még hozzá, hogy községünkben lassan hódít tért a közjó iránt való érzék s minden iránt, a mi közérdekben történik s így a tűzoltó-egyesület iránt is, a mely pedig bizton saját javukat szolgálja, közönys, elzárkózó, elutasító magatartást tanúsít. Innen van, hogy kicsiny számuk hívei.

Jó volna pedig tudniok, hogy vannak akik effeleket dolgoznak át mindnyájuk érdekében.

Dorosmai.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferenc
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

5885/1893. t. k. szám.

Árverési hirdetm. kivonat.

A szentesi kir. járásbírószág, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Schlesinger Juda* mindszerenti lakos végrehajthatónak *dr. Csátó Kálmán*, mint *Csernák Vendel* végrehaj-tást szenvedő ügygondnokai elleni 196 frt tőke-követelése és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szentesi kir. járásbírószág területén lévő, Mindszent község határában fekvő, a mindszerenti 4507. sz. tjkben A + 2310. rsz. a. fog-lalt 16^{sz/1000} hold területű elege dűbölbeli % telki állományból végrehajthatást szenvedett *Csernák Vendel* illető 1/2 részre, o. é. 1760 frt utójánlati árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1894. évi február hó 17-ik napján délelőlt 9 órákor Mindszent község házánál meg-tartandó nyilvános árverésen megállapított ki-kiáltási áron alól is ciadatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 90 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1893. évi dec. hó 30-án

A szentesi kir. járásbírószág, mint telek-könyvi hatóság.

HUBACSEK, kir. aljbíró.

Méltóságos Schosberger Zsigmond báró

puzta-szt.-tornyai uradalmában, Orosházától fél óra járásnyira, több száz darab

hizott ürü és szopós-bárány

eladó — ügy darabonként, mint tömegesen.

PONGRÁCZ JENŐ, kasznár.

2—1

Legkedveltebb ujdonság!

Hölgyek figyelmébe!

Coryloysis du Japon arc-crème

eltávolít szeplőt, májfoltot s minden kiütéseket az arcról. A bőrt üde simává változtatja, a szépséget a késő korig fentarja. Egy tévely, mely már elegendő, ára 1 frt.

Coryloysis du Japon-poudre, a legkellemebb és legártatlanabb hölgypor. Elegáns dobozokban á 1 frt

Coryloysis du Japon-szappan 1 árb. 50 kr.

Coryloysis du Japon igen kellemes új illatszert, csinos kiállítású üvegekben. 1 facon ára 2 frt.

Gyöngvirág-arckenőcs a kéz és arcbőrre feltétlen szép hatás-sal bir. 1 tévely ára 50 kr.

Fagy-kenőcs kipróbált szer régi és új fagyásoknál. Megszünteteti a fájdalomat, a vörösséget, a daganatokat. Egy tévely ára — mely már biztosan hat — 1 frt. Készítményeim ártalmatlansága és azok legjobb hatásáért, mint szakember kezessekedem

Illatszert-kezelőknek ezeken kívül ajánlom még a következő igen kedvelt illatszer-
Orgona-(Lilás) *Chyprre*. *Essbouquet*-, *Heliotrop*-, *Newmownhay*-, *Jockey-Club*-, *Gyöngvirág*-, *Rose*-, *Centi foliae*-. *Lezora*-, *Jasmi*-, *n-Opopanax*-, *Re-edv*-, *Violette*- és *Jlanz-Jlanz* Egy-egy flacon ára 1 frt 50 kr.

Kapható a „MEGVALTÓ“-hoz címzett gyógyszerárban

3

B a b o c s á n .